

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. juni 2010
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1314
Dok.: OTE40089

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1024 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1024 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for forskellene mellem de almindelige regler for aktindsigt og de særlige regler om aktindsigt, der gælder for Finanstilsynet, herunder hensigtsmæssigheden af disse forskelle, samt om ministeren overvejer – set i lyset af kommende ændringer af offentlighedsloven – at ændre reglerne for aktindsigt i Finanstilsynets virksomhed.”

Svar:

Offentlighedsloven gælder som udgangspunkt for al virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning, jf. offentlighedslovens § 1, stk. 1.

Hovedreglen om adgangen til aktindsigt fremgår af lovens § 4, stk. 1, 1. pkt., hvorefter enhver – med de undtagelser, der er nævnt i lovens §§ 7-14 – kan forlange at få aktindsigt i dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

Som det fremgår, indeholder offentlighedsloven en række undtagelser fra retten til aktindsigt. En af undtagelserne følger af offentlighedslovens § 14, der fastlægger forholdet mellem offentlighedslovens regler om adgang til aktindsigt og reglerne om tavshedspligt i anden lovgivning. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”§ 14. Pligten til at meddele oplysninger er begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv. Det gælder ikke, for så vidt angår den almindelige tavshedspligt efter straffeloven, forvaltningsloven og tjenestemandensloven.”

Bestemmelsen bygger på en sondring mellem almindelige tavshedspligtsbestemmelser og særlige tavshedspligtsbestemmelser.

Det følger af bestemmelsen, at den ret til aktindsigt, der følger af offentlighedslovens regler om aktindsigt, ikke begrænses af de almindelige bestemmelser om tavshedspligt i straffeloven, forvaltningsloven og tjenestemandensloven, jf. offentlighedslovens § 14, 2. pkt.

Endvidere følger det af bestemmelsen, at retten til aktindsigt efter offentlighedsloven er begrænset af (lovgivningens) særlige bestemmelser om tavshedspligt, jf. offentlighedslovens § 14, 1. pkt. Omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 14, 1. pkt., er således kun de regler, der ud fra særlige

ge hensyn har fastsat tavshedspligt med hensyn til visse nærmere angivne forhold, jf. John Vogter, Offentlighedsloven med kommentarer (3. udgave, 1998), side 259 f., samt betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, side 731 f.

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål nr. 968 (Alm. del), indeholder lov om finansiel virksomhed en bestemmelse i lovens § 354, stk. 1, om tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte, der efter lovens forarbejder har karakter af en særlig bestemmelse om tavshedspligt omfattet af undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 14, 1. pkt., og som således begrænser retten til aktindsigt efter offentlighedsloven.

Justitsministeriet forventer at fremsætte forslag til en ny offentlighedslov for Folketinget til efteråret. Det er Justitsministeriets opfattelse, at det er de enkelte ministerier – herunder Økonomi- og Erhvervsministeriet – der, når den nye offentlighedslov måtte være vedtaget, må foretage en nærmere vurdering af, om der er grundlag for at opretholde de særlige tavshedspligtbestemmelser, som måtte gælde inden for det pågældende ministeriums område.